

J A M U
J A M U

Divadelní fakulta

NESNESITELNÁ TÍHA BYTÍ

Havlovské aktovky
Soutěž o nejlepší původní krátkou divadelní hru
podle hry Václava Havla
2020

Divadelní fakulta JAMU ve spolupráci s
The Václav Havel Library Foundation v New Yorku

I.

Dvě postavy

- A:** Přemýšlím...
- B:** čeká až dokončí myšlenku
- A:** Představ si, dnes jsem se zamyslel nad smrtí.
- B:** Teprve dneska?
- A:** Nerozumíš mi.
- B:** Tak nedělej tajemného. Dnes jsem přemýšlel o smrti... to zní dost obřadně.
- A:** Seděl jsem na zápraží a viděl brouka. Tak divně sebou škubal. Byl nemocný.
- B:** Asi na něj někdo šlápnul.
- A:** Asi.

Chvilé ticha.

- A:** A nebyl nemocný?
- B:** Záleží na tom?

Přichází C.

- C:** Hele kluci, přestaňte tady vysedávat a pojdte se radši projít.
- B:** Když von je nějaký zamyšlený.
- C:** To je dneska každý.
- A:** Ten brouk byl určitě nemocný.

- C:** Co to plácáš?
- B:** Radši se ho neptej. (*Vstane*)
- A:** Sledoval jsem brouka. Byl pochroumaný, takhle sebou škubal. Myslím, že byl nemocný.
- C:** A?
- A:** Začal jsem přemýšlet o smrti.
- C:** Brouci nemaj nemoce.
- A:** Asi ne.

Pauza.

- C:** Jste nějaký skleslý, já bych se šel projít, bejt váma.
- B:** Já bych šel.
- A:** Kam chcete chodit? Způsobíte další smrt.
- C:** (*Výsměšně*) A bakterie? Co bakterie?
- A:** Právě.
- B:** Nech toho, bude to s ním ještě horší.
- C:** Hele, tak budeme dávat pozor na broučky.
- A:** (*Vyděšeně*) A bakterie? Co bakterie?
- B:** Já ti to říkal.
- C:** Hele to byla jenom sranda. Nemusíš hned bejt takovej –

Pauza.

- A:** Když nemohou být nemocní –
- B:** – občas na nějakýho šlápneš, to je život.
- A:** To je smrt.
- C:** Ty seš dneska nějaký – *(Pauza)* Pojd' se radši proběhnout, dáme si závod, co ty na to?
- A:** Nechci.
- C:** Tak pojd' aspoň ty.
- B:** Šel bych.
- C:** Tak pojd'.
- B:** Jdu. pořád sedí
- A:** Vražda.
- C:** Ty nemáš dneska svůj den co?
- B:** Můžeš jít sám, jen si běž, my počkáme.
- C:** K čemu bych běhal sám?
- A:** Sobecká potřeba.
- C:** Víte co, já jsem vás chtěl jenom zabavit, ať tady furt nesedíte jak... ale teď radši jdu.
- B:** Jen běž.

Codejde.

- B:** Běhat jak...

Podívá se na A.

B: Hej, co se tak divně koukáš? Slyšíš mě? Řekni něco.

A neodpovídá.

B: Co to děláš? Hele, to není vtipný. Hej, zvedej se, co to děláš? Hned toho nech!

A padá k zemi, B dále panikaří.

II.

C: To by mě nikdy nenapadlo... Víš, on byl trochu jinej, ale to přece nic neznamená. Když mluvíš o smrti, tak to přece neznamená... –

B: Kdybys nešel běhat...

C: Co? Co tím chceš říct? Umřel by stejně. To se stává. Lidé umírají.

B: Ale ne hned. Ne takhle.

C: To přece nemůžeš vědět. Víš vůbec, na co umřel?

B: Udusil se.

C: To ti řekl kdo? To je přece blbost, aby se člověk jen tak udusil.

B: A co když se neudusil jen tak?

C: Chceš říct, že to někdo zavinil? Počkej, řekl to, řekl vražda. Předtím, než jsem šel běhat, řekl vražda.

B: To že řekl?

C: Ty si to nepamatuješ?

B: Právě teď bych mohl přísahat, že to přesně tak bylo. A to je právě ten problém.

- C:** To není problém, to je přece –
- B:** Lež.
- C:** Cože?
- B:** Podívej, já opravdu nevím. Jak o tom mluvíš, tak mám pocit, že se to opravdu stalo, ale co když jsi mi do hlavy jenom vsadil umělou vzpomínku?
- C:** Takže když ti řeknu, že jsi měl dneska k obědu brouka hovnivála, tak mi to uvěříš?
- B:** (Vyděšeně) Ne, takhle to nefunguje.
- C:** S tebou je to těžký. Myslíš, že byl nemocný?
- B:** Nevím, záleží na tom?
- C:** Pak by to nemohla být vražda.
- B:** I nemocnýho můžeš zabít.
- C:** Zabít ano, ale zavraždit? Však už to má stejně spočítaný.
- B:** Každý člověk je nemocný.
- C:** Nesouhlasím, já jsem zdravý. Běhal jsem...
- B:** Umíráme každou vteřinou... vraždíme každou vteřinou. To není nemoc?
- C:** Je to prokletí. Ne, myslím tím, že... Jen jsem to někde slyšel. Tak mě to napadlo, nic víc.
- B:** Nic víc.
- C:** Takže to byla vražda?
- B:** Sebevražda.

III.

- C:** Díval jsem se dnes na brouka.
- B:** Já vím.
- C:** Jak to víš?
- B:** Díváme se na něj právě teď.
- C:** Bojím se pohnout. Jsem nemocný.
- B:** Já se bojím nadechnout.
- C:** Bakterie.
- B:** Bakterie.

B padne stejným způsobem jako A.

- C:** Hej, co to děláš? To není vtipný. Pohni se, nech toho, slyšíš?

B leží, C panikaří.

IV.

- C:** Byla to sebevražda. Podle všeho to byla sebevražda. Já to vím, protože... viděl jsem brouka, ležel na zádech. Strčil jsem do něj nohou, chtěl jsem ho obrátit. Místo toho jsem ho zabil. Bojím se pohnout. Bakterie. Všude ve vzduchu. Mravenec na každém milimetru chodníku. Všude je smrt a my jsme vrazi. Bojím se nadechnout.

C padne jako A, B.

KONEC